

1
Shon.
J. Cusdy
Smått
S. 2114

Svenska Schäferhundklubbens Tidskrift

1928

Utgiven av Föreningen Svenska Schäferhundklubben.
Associerad med Svenska Kennelklubben

Häfte 1

STOCKHOLM 1927
WALLINS BOKTRYCKERI A.-B.

SCHÄFERVALPAR,

födda den 11 maj e. Pera IIII, 61 A. A. (av Barrsäter), och Varjo, 420 A. A., till salu.

Fru Cervin,
Hanebergs Säteri, Vidökna. R. T. Näsulta 9.

SCHÄFERVALPAR,

varggrå och svarta, efter Mikael, S. K. K. S. 500 Y. u. Sassa av Barrsäter, S. K. K. S. 351 T. Födda den 3 juli. Vidare upplysningar lämnas per tel. 71261 eller per post under adress: Fru Dagny Torén, Uggleviksgatan 9, Stockholm.

SCHÄFERVALPAR,

efter Champion Sultan av Orleans, 511 Y., u. Säkerhems Daisy, 544 Y. Födda den 16 juni. Henry Elbling, Götgatan 32 B, I, Stockholm.

Endast för schäferintresserade.

SCHÄFERVALPAR,

4 mån., efter Jack av Abbo, 425 Z. u. Tösen av Espemoen, 378 B. B. Vidare genom hovjägare Svan, Kaknäs. Tel 73262.

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

ARG. 5

JULI 1928

N:R 1

Årsmötet.

Svenska Schäferhundklubbens medlemmar hade den 31 januari 1928 kallats till årsmöte för behandling av 1927 års förvaltningsberättelse.

På detta årsmöte riktades våldsamma angrepp mot den förra styrelsens ordförande, civilassessor S. Wettermark. Revisorerna föreslog, att ansvarsfrihet skulle beviljas samtliga styrelsemedlemmar med undantag av herr Wettermark.

Årsmötet beslöt, att en närmare undersökning av berörda förhållanden skulle igångsättas samt tillsatte en kommitté för detta ändamål. Årsmötet ajournerades i avvaktan på denna kommittés utlåtande.

Vid fortsatt årsmöte den 19 mars 1928 framlades kommitténs utlåtande. I detta förklarade sig kommittén icke hava kunnat finna anmärkningarna mot assessor Wettermark befogade, men tyvärr hade kommittén kunnat konstatera, att andra tydligen grava anmärkningar kunde riktas mot klubbens förra kassaförvaltare herr Wetterstrand. Kommittén föreslog därför, att ny styrelse skulle tillsättas, och att denna finge i uppdrag att utreda frågan samt att för fortsatt årsmöte framlägga fullständig utredning och förslag till ordnande av klubbens angelägenheter. Årsmötet godkände detta och beslöt dessutom ajournering till senast den 15 maj 1928. På avslutande årsmöte den 15 maj 1928 framlade den nya styrelsen en uppställning över klubbens tillgångar och skulder. Det framgick därav, att skulderna uppgingo till mellan 2.100 och 2.200 kronor, tillgångarna bestodo endast i en fordran på herr Wetterstrand, uppgående till mellan 2.000 och 2.100 kronor. Hade herr Wetterstrand redovisat ordentligt och skött klubbens ekonomiska angelägenheter på rätt sätt, hade klubbens ställning alltså varit tillfredsställande. Beklagligtvis har han icke gjort detta, och styrelsen ansåg sig därför vara tvungen förelägga årsmötet ett förslag att överlämna saken för vidare utredning till kriminalpolisén. Ävenledes föreslog styrelsen att fordran på herr Wetterstrand skulle nedskrivs till ett belopp av kr. 1.

I enlighet härmed beslöt årsmötet, att balansräkningen per 31 december 1927 skulle fastställas som följer:

Kända skulder..... Kr. 2,116:07
Tillgångar, nedskrivna från Kr. 2,029:72 till 1:--
Skulder utöver tillgångar Kr. 2,115:07

Vidare beslöt årsmötet, att ansvarsfrihet för den ekonomiska förvaltningen under den tid räkenskapsåret omfattade skulle vägras, men att ansvarsfrihet skulle beviljas för styrelsens övriga förvaltning. Dock skulle ingen ansvarsfrihet beviljas herr Wetterstrand.

Val av styrelse och revisorer har givit följande resultat:
I styrelsen: herrar Bodin, Forsell, Hedström, Nord, Skaar samt fru Thorén, styrelsesuppleanter: herrar Hallin och Löfgren, Revisorer: herrar Lingmark och Elbling, Revisorsuppleanter: herrar Chroona och Silow.

Svenska Schäferhundklubbens tävlingar september 1927.

Svenska Schäferhundklubben avhöll sin hösttävling med skyddshundar vid Skarpnäck söndagen den 4 september 1927, och gynnades tävlingarna av det härligaste väder med stralande solsken och dito tävlingshumör.

Tävlingsledare var hovrättsnotarie E. Wetterstrand och som prisdomare fungerade kriminalkommissarie Chroona, polisman E. A. Bergström och hovjägmästaren greve Bielke.

Hundarna, 3-8, som voro mer eller mindre tränade till denna tävling, besvärades särskilt på spåret 300 meter av hettan, men denna slöhet var fullkomligt som bortbläst, då figurantarbetet började, varefter samtliga hundar som avslutning hade att utföra vattenarbetet och finga därigenom ett uppriskande bad.

En förändring i rätt riktning för dessa prov hade vidtagits i de båda första momenten, spår 300 m. och saktövnings. Spåret hade lagts delvis över nyplöjda fält och över trafikerad väg. Området för saktövnings hade omedelbart före tävlingen upptrampats av flera personer i olika riktningar. Dessa av tävlingsledaren vidtagna åtgärder kunna icke annat än hälsas med största tillfredsställelse, då vi därigenom få dessa moment mera naturliga. Hur nödvändigt det är att få momenten så naturliga som möjligt visar just denna förändring på spåret, i det nära

40 procent av de tävlande hundarna misslyckades. På den daggiga vallen gick det utmärkt, men när sparläggaren sedan begivit sig upp på den torra plöjan eller dammiga vägen och jorden och dammet lagt ett centimeterjockt isoleringslager under hans fötter, försvann vittringen också, och därmed voro de hundar, som misslyckades, totalt bortkomma i stället för att genom stövning i cirklar eller sicksack söka på nytt få lag i spåret vid plöjans eller vägens sidor. Den enda nästan, som var oberörd av plöjan, var Västerashunden Champion Nyla, men även andra lyckades fastän efter mycket mera arbete.

Jack av Abbo, tävlingens bästa hund. Ägare herr Axel Nord, Stockholm.

I saktövnings hade upptrampningen å området av flera personer gjort sin verkan, dock ej till den grad som förändringen å spåret, men man märkte dock, att åtgärden vållade hundarna bekymmer, och här om någonsin ligger det vikt uppå att från början inöva hunden att systematiskt genomstöva visst område och ej, såsom man här såg en del hundar göra, springa rätt ut och sedan komma tillbaka för att sedan efter förnyat kommando gå rätt ut i annan riktning. Här måste hunden inövas att i sicksack genomstöva området. Har hunden endast en tillstympelse till näsa, kan han vid sådan manöver knappast undgå att erhålla vittring av föremålet. Springer hunden däremot rakt ut, eller genomstövar han området utan något system och vinden är ogynnsam, finner han i 9 fall av 10 icke föremålet, åtminstone icke inom rimlig tid.

I enlighet härmed beslöt årsmötet, att balansräkningen per 31 december 1927 skulle fastställas som följer:

Kända skulder..... Kr. 2,116:07
Tillgångar, nedskrivna från Kr. 2,029:72 till 1:--
Skulder utöver tillgångar Kr. 2,115:07

Vidare beslöt årsmötet, att ansvarsfrihet för den ekonomiska förvaltningen under den tid räkenskapsåret omfattade skulle vägras, men att ansvarsfrihet skulle beviljas för styrelsens övriga förvaltning. Dock skulle ingen ansvarsfrihet beviljas herr Wetterstrand.

Val av styrelse och revisorer har givit följande resultat:
I styrelsen: herrar Bodin, Forsell, Hedström, Nord, Skaar samt fru Thorén, styrelsesuppleanter: herrar Hallin och Löfgren, Revisorer: herrar Lingmark och Elbling, Revisorsuppleanter: herrar Chroona och Silow.

Svenska Schäferhundklubbens tävlingar september 1927.

Svenska Schäferhundklubben avhöll sin hösttävling med skyddshundar vid Skarpnäck söndagen den 4 september 1927, och gynnades tävlingarna av det härligaste väder med stralande solsken och dito tävlingshumör.

Tävlingsledare var hovrättsnotarie E. Wetterstrand och som prisdomare fungerade kriminalkommissarie Chroona, polisman E. A. Bergström och hovjägmästaren greve Bielke.

Hundarna, 3-8, som voro mer eller mindre tränade till denna tävling, besvärades särskilt på spåret 300 meter av hettan, men denna slöhet var fullkomligt som bortbläst, då figurantarbetet började, varefter samtliga hundar som avslutning hade att utföra vattenarbetet och finga därigenom ett uppriskande bad.

En förändring i rätt riktning för dessa prov hade vidtagits i de båda första momenten, spår 300 m. och saktövnings. Spåret hade lagts delvis över nyplöjda fält och över trafikerad väg. Området för saktövnings hade omedelbart före tävlingen upptrampats av flera personer i olika riktningar. Dessa av tävlingsledaren vidtagna åtgärder kunna icke annat än hälsas med största tillfredsställelse, då vi därigenom få dessa moment mera naturliga. Hur nödvändigt det är att få momenten så naturliga som möjligt visar just denna förändring på spåret, i det nära

40 procent av de tävlande hundarna misslyckades. På den daggiga vallen gick det utmärkt, men när sparläggaren sedan begivit sig upp på den torra plöjan eller dammiga vägen och jorden och dammet lagt ett centimeterjockt isoleringslager under hans fötter, försvann vittringen också, och därmed voro de hundar, som misslyckades, totalt bortkomma i stället för att genom stövning i cirklar eller sicksack söka på nytt få lag i spåret vid plöjans eller vägens sidor. Den enda nästan, som var oberörd av plöjan, var Västerashunden Champion Nyla, men även andra lyckades fastän efter mycket mera arbete.

Jack av Abbo, tävlingens bästa hund. Ägare herr Axel Nord, Stockholm.

I saktövnings hade upptrampningen å området av flera personer gjort sin verkan, dock ej till den grad som förändringen å spåret, men man märkte dock, att åtgärden vållade hundarna bekymmer, och här om någonsin ligger det vikt uppå att från början inöva hunden att systematiskt genomstöva visst område och ej, såsom man här såg en del hundar göra, springa rätt ut och sedan komma tillbaka för att sedan efter förnyat kommando gå rätt ut i annan riktning. Här måste hunden inövas att i sicksack genomstöva området. Har hunden endast en tillstympelse till näsa, kan han vid sådan manöver knappast undgå att erhålla vittring av föremålet. Springer hunden däremot rakt ut, eller genomstövar han området utan något system och vinden är ogynnsam, finner han i 9 fall av 10 icke föremålet, åtminstone icke inom rimlig tid.

Tjoppo, 417 A. A. Ågare och förare herr N. J. Brandt, Stockholm. Frispriset: Gott arbete; sökte omsorgsfullt efter föremålet och avlämnade detsamma bra. Sakstövning: Gott sök, apportionerade bra, men släppte föremålet framför föraren, tog åter upp det och avlämnade detsamma. Linförriheten och fritt vid sidan gjordes bra med gott följ. Apportioneringen bra utan tuggning. Hoppen över häck och plank utmärkt. Vågran att taga föda, bevakning av föremål, platsliggande och inkallande utan anmärkning. Stövning och ståndskall bra, transport av figurant, försvar utan signal, bevakning och ställande av flyende figurant samt släppande av stillastående figurant mycket påpasslig. Skott- och slagfästhet utmärkt, återkallande från förföljd figurant mycket god.

Transport av brevdur med rappidhand.

Vattenarbetet mycket gott. 652 2/3 p., 1sta pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris.

Hofens Drott, 418 A. Ågare och förare överbrandmästare H. Magnusson, Stockholm. Frispriset: Följde spåret bra, apportionerade föremålet, men släppte det omedelbart framför föraren, men tog efter kommando åter upp det. Sakstövning: Mycket gott och systematiskt arbete, vilket var en glädje att se, skada att föraren alltemellan gav kommando. Vid apportioneringen ville tiken tugga något. Linförrihet var god, mycket uppmärksam, fritt vid sidan hade säkert givit högre poäng, om ej föraren då och då givit kommando. Apportioneringen rätt god, men tuggningen måste bortarbetas. Hoppen över häck och plank, utmärkt. Skall på kommando, bra, vågran att taga föda, bevakning av föremål, platsliggande och inkallande utan anmärkning. Stövning: osjälvsständigt arbete, ståndskall osäker. Transport av figurant: sprang ihjäl till vänster, ihjäl till höger och figuranten, men mycket uppmärksam. Försvar utan signal kunde varit mera påpasslig. Stövning: osjälvsständigt arbete, ståndskall osäker. Släppande av stillastående figurant: släppte ogenhäftigt. Skott- och slagfästhet: något tveksam. Återkallande från förföljd figurant misslyckades. Vattenarbetet utfördes lugnt och bra. 633 2/3 p., 2dra pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris.

Stövning rätt bra, men osjälvsständigt. Ståndskallet: lugnt och bra och stod på något avstånd från figuranten. Transport av figurant, försvar utan signal, bevakning och ställande av flyende figurant påpasslig. Släppande av stillastående figurant oklanderligt. Skott- och slagfästhet: rätt bra, men något tveksam. Återkallande från förföljd figurant misslyckades. Vattenarbete: lugnt och kraftigt sim, men släppte föremålet vid förarens fötter. 560 1/3 p., 3dje pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris.

Bessy, 422 A. Ågare och förare herr E. Sörbom, Stockholm. Frispriset misslyckades. Gick bra på gräset, men kom bort sig på plöjan efter ett gott och energiskt sök. Sakstövning: rätt bra sök, men utan något system och slappnade till sist av utan att hava funnit föremålet. Linförrihet och fritt vid sidan: gott och uppmärksam följ, särskilt i det senare momentet. Apportionering god, utan tuggning. Hopp över häck och plank bra. Skall på kommando, utmärkt. Vågran att taga föda misslyckades. Bevakning av föremål utmärkt, koncentrerade sig på föremålet och förde det närmare sig. Platsliggande: satte sig upp, men lämnade ej sin plats. Inkallande utmärkt. Stövning bra. Ståndskall: lugnt och höll sig på något avstånd från figuranten. Transport av figurant bra, men avgav skall då och då. Försvar utan signal, bevakning och ställande av flyende figurant påpasslig. Släppande av stillastående figurant misslyckades. Skott- och slagfästhet rätt bra, men något tveksam. Återkallande från förföljd figurant utmärkt. Vattenarbetet utfördes lugnt och bra. 569 p.

Segrarklass.

Champion Nyta, 959 X. Ågare och förare polisman M. Mårtensson, Västerås. Frispriset: mycket gott följ å vallen, tappade spåret å plöjan, men efter ett vackert och energiskt sök kom tiken på spåret å andra sidan plöjan, fann föremålet och apportionerade raskt. Sakstövning: sökte energiskt, men mera systematiskt hade varit önskvärt, apportionerade, men tuggade något. Linförrihet och fritt vid sidan: mycket gott och uppmärksam följ. Apportionering utmärkt utan tuggning. Hoppen över häck och plank utfördes mycket bra. Skall på kommando, vågran att taga föda utan anmärkning. Bevakning av föremål bra, men väl ilsket och energiskt. Stövning mycket god och systematiskt arbete. Ståndskall: blev aldrig något, i stället bearbetades figuranten. Transport av figurant: påpasslig men gav skall. Försvar utan signal, bevakning och ställande av flyende figurant: mycket påpasslig. Släppande av stillastående figurant utfördes först sedan föraren givit kommando därom. Skott- och slagfästhet utmärkt. Återkallande från förföljd figurant: bet ej, men hade svårt att skiljas från figuranten innan hoo beslot sig för att återvända. Vattenarbetet utfördes bra, men i ivrigaste laget. 674 p., 1sta pris och Kennel av Gläntans hederspris.

Champion Tell av Gläntan, 106 V. Ågare direktör E. Hedström, Stockholm, förare civilassessor S. Wettermark, Vretafors. Frispriset: mycket slott, verkade oivlig. Släpptes på nytt, gick då spåret ut och apportionerade utan anmärkning. Sakstövning: slott, osystematiskt sök, lyckades slutligen finna föremålet, dock efter flera anvisningar från förarens sida. Linförrihet och fritt vid sidan: följde slott och det hela gick mera mekaniskt. Apportioneringen slott, men för övrigt utan anmärkning. Hopp över häck och plank, skall på kommando, vågran att taga föda, bevakning av föremål, platsliggande och inkallande: utan anmärkning. Stövning god, ståndskall lugnt och bra, transport av figurant bra och påpasslig, försvar utan signal bra men kunde varit påpassligare. Bevakning och ställande av flyende figurant mycket bra. Släppande av stillastående figurant mycket bra. Skott- och slagfästhet utmärkt. Återkallande från förföljd figurant mycket bra. Vattenarbetet lugnt och bra. 697 p. och direktör E. Hedströms hederspris.

Stockholm den 1 oktober 1927.

E. A. Bergström. Sten Bielke. C. A. Chronon.

Jack av Abbo, 425 Z. Ågare och förare herr Nord, Stockholm. Frispriset: Följde spåret bra, sökte noga efter föremålet och avlämnade detsamma. Sakstövning: Ett gott och systematiskt sök, tuggade något å föremålet samt släppte det framför föraren, men tog upp det på tillsägelse. Linförrihet rätt god. Fritt vid sidan: uppmärksam och gott följ. Apportionering mycket god utan tuggning. Hoppen över häck och plank utmärkt. Skall på kommando, vågran att taga föda, bevakning av föremål, platsliggande och inkallande utan anmärkning. Stövning och ståndskall bra. Transport av figurant, försvar utan signal, bevakning och ställande av flyende figurant mycket påpasslig. Släppande av stillastående figurant utmärkt. Skottfästhet, slagfästhet, återkallande från förföljd figurant utmärkt. Vattenarbete lugnt och bra. 697 p. och direktör E. Hedströms hederspris.

Ställande av figurant.

Nuffi av Espemoen, Ågare och förare civilassessor S. Wettermark, Vretafors. Frispriset: Gick bra på gräset, men kom totalt bort sig på plöjan. Sakstövning: Slott sök, oivlig, lyckades slutligen finna föremålet, tuggade något. Linförrihet och fritt vid sidan: uppmärksam och mycket gott följ. Apportionering utan anmärkning. Hoppen över häck och plank mycket bra. Skall på kommando, vågran att taga föda, bevakning av föremål, platsliggande och inkallande oklanderligt. Stövning: osjälvsständigt arbete. Övriga moment i figurantarbetet utan anmärkning med undantag av återkallande från förföljd figurant, vilket misslyckades, i det tiken kom åter först sedan hon givit figuranten några ypp. Vattenarbetet mycket gott, men kanske väl ivrigt. 593 2/3 p., 2dra pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris.

Jerris, 531 Y. Ågare och förare herr A. Bodin, Stockholm. Frispriset: Följde spåret bra till plöjan, stövade ikring därstådes en stund, men lyckades icke finna föremålet. Sattes på spåret änyo, men misslyckades. Sakstövning: Inlet systematiskt sök, arbetade osjälvsständigt. Linförrihet och fritt vid sidan: gott följ och mycket uppmärksam. Apportionering god, men hade anlag att vilja tugga. Hopp över häck, oklanderligt, planket togs, fast något tveksam. Skall på kommando, vågran att taga föda samt bevakning av föremål utan anmärkning. Platsliggande: satte sig upp, men lämnade ej sin plats. Inkallande: inväntade ej kommandot.

stående figurant mycket bra. Skott- och slagfästhet utmärkt. Återkallande från förföljd figurant mycket bra. Vattenarbetet: lugnt och gott arbete. 666 2/3 p., 2dra pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris.

Pussan av Espemoen, 443 A. Ågare och förare civilassessor S. Wettermark, Vretafors. Frispriset: rask följ å vallen, tappade på vägen, sökte länge och energiskt efter utspår, men förgäves, återkallades två gånger, visade lika stor arbetsglädje tredje gången, hon lades på spåret, men måste tyvärr inkallas efter ett ovanligt vackert arbete. Sakstövning: mycket gott och energiskt sök med systematiskt arbete. Linförrihet och fritt vid sidan: gott och uppmärksam följ. Apportionering, hopp över häck och plank, skall på kommando, vågran att taga föda, bevakning av föremål, platsliggande och inkallande, utmärkt prestationer. Linförrihet och fritt vid sidan: gott och uppmärksam följ. Apportionering, hopp över häck och plank, skall på kommando, vågran att taga föda, bevakning av föremål, platsliggande och inkallande, utmärkt. Återkallande av förföljd figurant misslyckades. Vattenarbetet mycket bra, men kastar sig väl vårdslöst i vattnet. 631 1/3 p., 3dje pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris.

Tösen av Espemoen, Ågare och förare fröken Rut Edholm, Stockholm. Frispriset: strax innan tiken lades på spåret hade spårägaren fått order att korsa det utlagda spåret, som tiken hade gått följande. Linförrihet: gott av en slump, apportionerade lugnt och bra. Sakstövning: inlet systematiskt sök och det föreföll, som om tiken fann föremålet mera följ. Fritt vid sidan: slöt och uppmärksam. Apportionering god utan tuggning. Hopp över häck och plank utfördes, men slott. Skall på kommando, vågran att taga föda, bevakning av föremål, platsliggande och inkallande utmärkt. Stövning rätt bra, men något för osjälvsständigt följ. Fritt vid sidan: slöt och uppmärksam. Apportionering god utan tuggning. Hopp över häck och plank utfördes villigt och bra, trots skada i ena foten. Skall på kommando, vågran att taga föda, bevakning av föremål, platsliggande: utmärkt. Inkallande mycket bra, men kom något tveksam. Stövning god, ståndskall bra, men ville gärna bita. Transport av figurant: påpasslig men gav skall. Försvar utan signal, bevakning och ställande av flyende figurant, släppande av stillastående figurant mycket påpasslig och bra. Skott- och slagfästhet utmärkt. Återkallande från förföljd figurant misslyckades. Vattenarbetet mycket bra, men från förföljd figurant misslyckades. Vattenarbetet mycket bra, men hade icke den drivande farten i svingen, utan låt bakdelen sjunka för mycket. 570 1/3 p.

Stockholm den 1 oktober 1927.

E. A. Bergström. Sten Bielke. C. A. Chronon.

Prisdömarberättelse

från Svenska Schäferhundklubben utställning i Stockholm den 10—11 september 1927.

Härmed mina anteckningar från bedömningen jämte några reflexioner.

1. *Abbo (Hainz) von Marienehe* tävlade i öppen klass och avelshundklass. Abbos exteriör är på det hela taget tilltalande. Helhetsintrycket är gott: en kraftig, maskulin typ med lugn, oförärad schäferhundsblick. Det väl mycket stupande korset och den för högt burna svansen stora dock i någon mån totalbilden. Likaså steget, som kunde vara mera frigjort. Abbo har därtill benägenhet för att röra sig i passgång. Abbo har i ganska stor utsträckning nyttjats till avel, varför man numera med ledning av hans avkomma kan göra sig en föreställning om hans avelsvärde.

Med *Champion Santa-Nella* har han frambragt tre djur, som gått upp till toppen eller näst intill: *Neita (Thoni)* av Orleans, *Tello* av Orleans hos dessa djur kan vara ett arv av modern lika väl som av fadern. Det igen ett djur med den bästa nedärningsförmåga och stark genomslagskraft. Detta framgår däruv, att hon med tre olika hanhundar (*Abbo*, *Dempsey* av Espemoen och *Brogårds Ajax*) producerat djur, som gått upp i segrarklass.

I kombination med andra tikar har *Abbo* frambragt ytterligare två kända djur: *Champion Pojken* från Säteren (mor: *Aspviks Gigg*) samt den goda brukshunden *Jack* av *Abbo* (mor: *Rossie*). I övrigt kunna hans medelgoda djur.

1sta pris ö. k., 1sta pris avelshundklass.

2. *Riska* (u. *Prisca*). En tik med vaken blick, kraftig bestomme och utmärkt ädla kroppslinjer. Huvudet väl brett för en tik, men hals, manke, länd, kors och svans bra. Benen väl ställda och vinklade. Benens rörelser bra, men ryggen borde vara fastare. Ej rädd för slag eller eljest skygg, såvitt man kan se.

1sta pris ö. k.

3. *Hainz* (u. *Sack*). En stor, kraftig men något undersäsig och väl lågt ställd hund. Benen för klena till den tunga hälen. Huvudet väl fallent. Krok på svansen. Rörelserna någorlunda. Hunden oroad men monoman på att bita andra hundar.

3dje pris ö. k.

4. *Uppvisades ej*.

5. *Tero av Orleans* (u. *Champion Santa-Nella*). En ställig hanhund med utmärkt vackert huvud och goda rörelser. Har dock tagit i arv faderns anlag för passgång. Det egentliga exteriörfelet hos denna hund är det otillräckligt utvecklade frambröset. Att svansen är skarpt sidofel till detta senare fel synes ha uppkommit genom yttre våld. Hunden är skarp och oroad men i besittning av en livlighet, som står på gränsen till nervositet.

1sta pris ö. k., 1sta pris br. k., 3dje pris s. k.

6. *Sieken* (u. *Siekan*). En liten rätt väl hopkommen tik med lugn, vaken blick. Bra huvud och tänder. Bra bröst, manke, rygg, länd och

märkt till tikar med *Dempsey* av *Espemoen* samt till tikar, som föra *Royhold* i andra led bakåt eller annu avlagrnare. Men alla tikar, som parats med *Sultan*, bora ha absolut fasta, oklanderliga ryggar.

1sta pris ö. k., 1sta pris s. k., 1sta pris avelsh-k.

15—19 aro avkomlingar efter *Sultan*.

15. *Tösen av Espemoen* (u. *Ma chère*). Bra huvud, kraftigt mankeparti, jämn vacker rygglinje, väl ansatt och buren svans. Ryggen något svag och gungande, eljest goda rörelser. Skarp.

2dra pris ö. k., 3dje pris bruksh-k.

16. *Hedens Vary* (u. *Champion Tuttsy*). En schäferhund av i det hela god typ. Karaktäristiskt hanhundshuvud, bra hals, manke och resning. Bra bröst, god bestomme, rätt bra rörelser. Fel: för kort i korset, något kohasig, spretiga tar, trampar igenom. Skarp.

2dra pris ö. k.

17. *Uppvisades ej*.

18. *Fuscha* (u. *Ketty*). En utmärkt exteriörhund med kraftig bestomme, korrekta proportioner och stor ädelhet. Steg och rörelser förstklassiga. Men de inre egenskaperna svara tyvärr ej mot de yttre: Blicken är skygg och ängslig, hela hunden står och darrar.

2dra pris ö. k.

19. *Hedens Insig* (u. *Champion Tuttsy*). En liten ädel tik med vacker rygglinje samt bra huvud, hals, manke, länd och svans. God bestomme. Annu något oppnkäpp i veka livet. En aning överhett. Goda rörelser. Skarp.

1sta pris ö. k., 1sta pris bruksh-k., 4de pris s. k.

20—23 samt 60 aro avkomlingar efter *Brogårds Ajax*.

20. *Katja II av Orleans* (u. *Champion Santa-Nella*). En ädel tik med väl klen i bestommen. Frambröset otillräckligt utvecklat. Har något av vintund i typen. Blicken strändande och något lömsk. Goda rörelser. Skarp.

Tävlade endast i segrarklass, där hon ej placerade sig.

21. *Stansa av Orleans* (u. *Champion Santa-Nella*). Väl smalt huvud med en smula skygg blick. Ädel rygglinje men för klen bestomme. Benen väl ställda och vinklade. Frambenens rörelser utmärkta, bakbenens ganska bra. Ryggen något gungande. Skygg.

3dje pris ö. k. (på grund av karaktärsfelet).

22. *Thalatta av Orleans* (u. *Champion Santa-Nella*). En liten ädel tik med väl lätt i bestommen. Uppnkäpp i veka livet. Ögonen ljusa och blicken något strändande. Tiken har en god resning men är väl kort i ryggen. Bakroppens steg något stelt. Ej skygg.

2dra pris u. k., 2dra pris ö. k.

23. *Mona av Orleans* (u. *Champion Santa-Nella*). Bra tikhuvud men ögonen för ljusa. Mjuka, ädla kroppslinjer, utmärkt svansförling, härliga rörelser. Frambröset borde vara mera utvecklat. Tärna äro spretiga. Bra humör.

3dje pris s. k.

24. *Tutty av Orleans* (u. *Champion Santa-Nella*). En ädel, välväxt tik med flott resning och goda linjer. Bröset kraftigt och väl utvecklat. Både framifrån och från sidan sett. Ögonen för ljusa. Beträffande rörelserna står det i mina anteckningar: "De mest idealiska rörelser, man kan tänka sig". Skarp.

2dra pris s. k.

Om man jämför dessa fem sist beskrivna tikar inbördes, så finner man, att de ha starkt utpräglat släktycke med varandra. Ej underligt för övrigt, då de ha samma far och samma mor. De ljusa ögonen, den ädla, men något vintundliknande kroppen, den låtta bestommen och

kors. Lösa bogar. Högra bakket skett. Frambenens steg bra, bakbenens kort och trippande. Vikar undan för slag utan att direkt visa sig skygg.

2dra pris ö. k.

7. *Tjappo* (u. *Stella*). En hund med ganska ädla linjer men något för lätt för att vara hanhund. Bakken stela, det högra kohasigt. Frambenens rörelser bra, bakbenens otillfredsställande. Skarp.

2dra pris ö. k.

8. *Nella (Thoni) av Orleans* (u. *Champion Santa-Nella*), välkänd från ett flertal föregående utställningar, framfördes i god kondition och erövrade änyo med glans sin segerpalme. Det är på tiden, att denna 4-åriga tik utnyttjas för avel. Måhända visar hon sig äga moderns starka genomslagskraft, i vilket fall hon kan bli av stor betydelse som avelstik.

1sta pris s. k.

9. *Jack av Abbo* (u. *Rossie*). En hund med god framköpp men tyvärr alltför stum i bakdelen. Utmärkt vackert huvud med vaken, god blick. Högra örat något slappt. Bra tänder. Bra hals, manke, rygg, länd och svansförling. Kraftig bestomme. Bakbenens vinklar och steg otillfredsställande. Skarp.

2dra pris ö. k., 2dra pris br. k.

10. *Sårern från Säteren* (u. *Aspviks Gigg*). Denna hund har utvecklats sig sedan värutställningen men är fortfarande för tunn. Fortfarande kohasig. Imponerar dock genom den vackra mankesresningen. Bra rörelser. Skarp.

2dra pris ö. k.

11. *Pojken från Säteren* (u. *Aspviks Gigg*). Fortfarande ställig och grann, särskilt i stående ställning, där han glimtvist får något rent av bestickande i apparitionen. Förklarar i rörelse en god del av sin charm och tenderar till att bli alltför stor och tung. Bra humör.

2dra pris s. k.

12. *Buck* (u. *Rossie*). Något lösa öron. I övrigt bra huvud. Svankryggig. Eljest vackra kroppslinjer. Väl lågt ställd. Lösa fotleder. Rätt bra rörelser. Bra karaktär.

2dra pris ö. k.

13. *Monark* (u. *Telly*). En trevlig unghund med mycket ädelhet men ännu skranglig och utan fasthet i byggnaden. Frambröset utvecklat. Huvudet väl smalt och öronen något slappa. Benen ganska väl ställda och vinklade och rörelserna rätt bra. Bestommen borde vara kraftigare.

2dra pris u. k., 2dra pris ö. k.

14. *Champion Sultan av Orleans* tävlade i öppen-, segrar- och avelshundklass. När baron von Forstner i okt. 1924 bedömde den då knappt tvååriga *Sultan*, spådde han, att *Sultan* skulle bli den hund, som komme att avlösa *Roy* av *Skinnskatteberg* i (snes v. *Forstners* prisdömarberättelse).

När vi nu tre år senare beskåda *Sultans* avkomma, måste vi medge, att baronen blev sannspådd. *Sultan* har producerat en lång rad av utmärkta exteriör- och bruksdjur. Fyra av dem ha redan gått upp i segrarklass på utställningar: *Hedens Daisy*, *Hedens Zita*, *Jakie* och *Glory* av *Espemoen*. Och ett flertal ha framgångsrikt deltagit i de officiella skyddhundstävlingarna.

Sultan är en kraftig, elegant, typisk schäferhund, som besticker genom sin harmoniska linjer och förstklassiga rörelser. Hans stavel fel är de svaga ryggen, som stundom jämval nedäres. Någon inövel på *Sultan* bora aldrig ifrågakomma, emär man då kan befara, att nämnda fel hos avkomman uppträder i stegrad form. *Sultan* har visat sig passa ut-

††

de goda rörelserna gå igen nästan överallt. Varifrån komma nu dessa egenskaper? Från far eller mor? Nej, ty de äro båda kraftiga djur med god bestomme och hava intet av vintund i typen. Eller från inavel? Far och mor äro nämligen båda *Roy*-barn och sålunda halvsyskon. Knappt, ty andra *Roy*-barn hava, parade med varandra, abstrat kraftiga hundar av helt annan typ. Exempel bl. a.: *Pascha*, vilkens föräldrar båda äro *Roy*-barn och halvsyskon. Varifrån komma då de omtalade egenskaperna, som konsekvent uppträda i den sistnämnda syskonkretsen?

När den ärade läsaren kommit så här långt, torde han benäget lägga fram sig häftet och ur minnet söka besvara följande fråga: Ha vi här i Sverige haft någon schäferhund, som enast förarett ljusa ögon, vintundstyp och förstklassigt steg, oftast i förening med skygg väsen?

Den ärade läsaren med sin ingående kännedom om den svenska schäferhundstammen är genast färdig med svaret: *Achim* von *Löwenberg*!

Och *Achim* är morfar till *Brogårds Ajax* och sålunda farmors far till den ifrågavarande syskonkaran — alltså förälder i tredje led! — och ändock har han, tack vare sin kända starka genomslagskraft, tryckt sin prägel på denna avkomma i tredje led.

Jag nämnde förut, att *Santa-Nella* också är känd för sin starka genomslagskraft. I detta stamträd mötas sålunda två djur, båda med notoriskt stark genomslagskraft. Och vad har resultat blivit? Jo, av allt att döma, att den ene, hanhunden *Achim*, satt sin prägel på exteriören och den andra, tikens *Santa-Nella*, på karaktären. Ty den far *Achims* attingar eljest typiska skyggheten går här igen allenaast hos ett av de beskrivna fem syskonen, under det att de fyra övriga ha den för modern typiska goda karaktären.

Jag har uppehållit mig något länge vid detta speciella fall för att erinra om, att det visst icke alltid är far och mor utan ofta någon längre tillbaka stående anfader, som ger sina egenskaper i arv åt avkomman. Det är sålunda nödvändigt icke blott att studera avelshundens stamtavlor utan även att känna till *arvsträdet* hos de djur, som förekomma i stamträdet. Och det är för att i någon mån underlätta uppfoarnas arbete i detta hänseende, som jag då passar på tillfället att framlägga de iakttagelser, jag under årens lopp varit i tillfälle att göra.

25. *Dolly av Gläntan* (u. *Billo* från *Ottodal*, u. *Bessy* från *Weihen*). En liten tik med vackert huvud, vaken blick och mjuka kroppslinjer. Kanske väl lågt ställd och något lätt i bestommen. Rätt goda rörelser, som dock störas till följd av en skada å vänstra bakket. Skarp.

2dra pris ö. k.

26. *Mona av Gläntan* (u. *Champion Tell* av *Gläntan*, u. *Dolly* von *Klieckensee*). *Mona* är en liten god tik med vackra, svarta ögon, ädla, harmoniska linjer, bra bestomme och förstklassiga rörelser. Ej skygg.

1sta pris ö. k.

27. *Vakt* (u. *Käck* av *Lövsvund*, u. *Alia II*). Bra huvud med granna öron. Utmärkt resning och flotta linjer. Bra bestomme. Bra hals, manke och bröst. Väl ansatt svans. Väl ställda och vinklade ben. Bakroppens rörelser bundna. Hunden är betydligt mer till sin fördel i stående ställning än i rörelse. Ej skygg.

2dra pris u. k., 2dra pris ö. k.

28. *Raja*, en kullästyrt till 29. Bra tikhuvud. Utmärkt resning och harmoniska linjer. Rätt goda rörelser, bakroppens steg likväl icke fullt tillfredsställande.

Ibland något skotträdd, annars utan tecken till skygghet och degeneration.

1sta pris u. k., 2dra pris ö. k.

31. *Ritza* (av *Starehan*), helsyster till 29—30, men i en tidigare kull. En ädel tik med vackra linjer, rätt kraftig benstomme och typiskt tik-
huvud. Benen väl vinklade men bakbenen något hjulbenta. Goda rörel-
ser. Humöret osäkert.

33. *Sappo* (e. Champion Muck av Orléans, u. Eklidens Daisy). En stor
och stadig hund med ädla kroppslinjer. Slapp i rörelserna. Osäker i
humöret.

37. *Royo* (e. Roy av Skinnskatteberg, u. Thoni). En vacker hund med
ädla linjer, god resning samt väl ställda och vinklade ben. Ljusa ögon
och belagda tänder. Rätt goda rörelser. Verkar bilsk och opålitlig.

38. *Sivo* (e. Thorpi av Orléans, u. Säkerhems Dixi). En liten tik med
för mycket vinvhund i typen. Vacker resning och rygglinje. Korrekt
ställda och vinklade ben. Klän benstomme. Trippande steg. Skugg.

41. *Vazpo III* (e. Pojken, u. Vanja). En kraftig tik men väl lagt ställd.
Vacker blick, lugn och godmodig. Bra benstomme. Väl ställda och rätt
väl vinklade ben. Rätt goda rörelser, hakkroppens steg dock något kort.

44. *Trop* (e. Jack av Bill, u. Lessy). En stor kraftig hanhund, lugn och
godmodig. Verkar ibland något överbyggd samt i stående ställning något
kohasig. Rätt goda rörelser. Lösa fotleder och spretiga tår. Skarp.

49. *Lappo* (e. Bill, u. Dolly av Monte Rosa). Frambröset otillräckligt
utvecklat, kort i ryggen, dåliga höft- och hasvinklar, kort steg, spretiga
tår, stora sporrar på bakbenen, dålig kondition. Ej riktigt säker i hu-
möret.

50. *Ketty* (e. Ray, u. Sessan). En liten livlig tik med vackert huvud
och rätt goda kroppslinjer. Val lätt i benstommen. Ganska goda rörelser.

52. *King* (e. Sappo, u. Käthe). Smalt huvud. Goda ögon och vacker
blick. Hunden är för lätt och mager, uppknipen i veka livet, saknar
rörelser. Skarp.

53. *Käthe* (e. Gerry, u. Bissa av Sjökölla). En liten väl klen byggd
tik med vagrant kors. Otillräckligt vinklad bak. Trippande steg. Bra
svansförling. Skarp.

54. *Dou-Dou av Gläntan* (e. Champion Geri v. Stolzenfels, u. Dolly v.
Klückensee) framfördes denna gång i mindre god kondition än vanligt;
allför fet samt något svankrygig efter sista valpningen. Besticker
fortfarande endast i segrarklass, där hon i den skarpa konkurrensen
icke kunde placera sig.

55. *Rudi von Osterweddigen* (e. Edwin von der Sehaumburg, u. Dela
von Osterweddigen), denna från Tyskland nyligen importerade hund,
hesiter stor ädelhet och representerar i viss mån en ny typ. Halsen är
längre och huvudet högre buret än vad vi äro vana vid. Gången är icke
den mjuka elastiska utan påminner mera om skolhästens på s. k.
arenan. Hunden är tydligen en produkt av den i Tyskland drivna s. k.

Prisdomarberättelse

över Svenska Schäferhundklubbens tävling för skyddshundar
17 maj 1928.

Svenska Schäferhundklubben avhöll den 17 maj 1928
tävling för skyddshundar vid Skarpnäck. I tävling deltog
12 stycken hundar, vilket deltagareantal glädjande nog visar
på ett livligt intresse hos denna avelsklubbs medlemmar för
dressyr. Som domare vid tävlingen fungerade herrar Oskar
Björklund och A. Chrona samt underlektant Wahlstedt,
å vars lott det kommit att nedskrivna berättelse över hunda-
rnas prestationer.

Det var med verklig glädje jag åtog mig domareskapet
vid denna tävling. Det glädde mig särskilt att få komma i
närmare kontakt med en avelsclubb för den framstående
schäferhundsrasen, samtidigt som jag hoppades och hoppas
på att ett gott och fruktbärande samarbete skall komma
till stånd mellan avelsclubbar för våra skyddshundsraser
och resp. bruksklubbar. Lät mig emellertid efter denna
lilla utlykt utom ämnet för denna berättelse övertaga till
själva tävlingen och vad därmed samhör.

Vädret var tävlingsdagen grått och muligt, och blåsten
gjorde silt till, att det kändes lindrigt sagt »kylligt». Ur
tävlingssynpunkt för hundarna fanns emellertid intet att
klaga på vädret. Betingelserna för spårning voro sålunda
nära nog bästa tänkbara. Märkligt nog var det ända spårning-
en, som beredde hundarna de största svårigheterna.
Platsen var såsom tävlingsplats utmärkt, och jag kan ej
annat än gratulera Svenska Schäferhundklubben till en
sådan idealisk tränings- och tävlingsplats och med en så
verkligt hventrevlig och praktisk sluga, som den klubben
förtogar över.

Såsom alltid utgör den sammanslagna tablan den bästa
upplysande kritiken av hundarnas prestationer i de olika
momenten, varför jag tillåter mig hänvisa till bilagda tabla.
Jag måste säga, att hundarnas prestationer voro samt och
synnerligen i stort sett goda. Skulle jag särskilt nämna
några, som framför andra gjorde verkligt förmått intryck,
så var det Tjappo och Leipt av Bali. I en pristägar i
segrar- resp. nybörjarklass. En hund, som gått oerhörd
framåt, sedan jag dömd honom på en F. S. S. S. H:s
tävling, är Jack av Abbo, vittnande klart och tydligt ej blott
om gott material hos hunden utan även stor skicklighet
hos förenen. Hunden är ju också i vardagslag en den prak-
tiska arbetets hund, då den tillsammans med sin ägare

elitavlen (Hochzucht), och fastän typen, som sagt, är ny, kan den icke
frånånas ett visst skönhetsvärde. Detaljbeskrivning: huvudet väl
långsträckt, bra hals, manke, rygg, länd och kors, bra bröst även fram-
till, rätt kraftig benstomme, väl ansatt och buren svans. Benen väl
ställda och vinklade. Rörelserna spänstiga. Det goda totalintrycket
störres i viss mån av lösa tår och fotleder. Hunden trampar igenom.
Verkar orädd, piggt och livligt, kanske oaf livligt och ej tillräckligt
samlad.

1sta pris ö. k., 4de pris s. k.

56. *King* (e. Sack, u. Kurry av Johannesberg). En stor kraftig hanhund
med tilltalande huvud, god benstomme och vacker rygglinje. Benen väl
ställda och vinklade. Rörelserna ganska bra.

Denna flotta exteriorhund kunde på grund av påfallande skygghet
icke tillräkännas något pris.

57. *Ulla* (e. Roy, u. Nelly). En kraftig tik med vackert huvud och god
blick. Adel mankresning och god benstomme. Bakkroppens rörelser
otillfredsställande. Ej fullt säker i humöret.

58. *Jette* (e. Dempsey av Espenoo, u. Höglidens Sicken). En piggt
och trevlig tik med rätt ädla linjer. Verkar dock något överbyggd. Bra
hals, manke och bröst. Väl ställda och vinklade ben, goda rörelser.

59. *Bob* (okända föräldrar). Något hoptryckt och spinkig, kort i kor-
set, högt buren svans. Ben och vinkling bra, goda rörelser.

60. *Sassa* (e. Roy, u. Casan). En liten, väl lätt tik med väl ställda och
vinklade ben samt goda rörelser. Lugn och orädd.

61. *Gag* (okända föräldrar). Bra hanhundshuvud, bra öron, vacker
blick. Bra rygglinje samt god proportion mellan höjd och längd. Rätt
kraftig benstomme. Korrekt ställda och vinklade ben. Svansen något
kort, men korrekt buren. Ej skygg.

62. *Lucia av Orléans* (e. Roy av Skinnskatteberg, u. Thoni). Huvudet
väl litet. Harmoniska kroppslinjer, väl ställda och vinklade ben, rätt
god rörelser. Verkar ej fullt säker i humöret.

63. *Tello II*. En piggt och trevlig hund med bra muskler men dåligt
hull. För lätt i benstommen. Tunnt härlag. Goda vinklar och rätt goda
rörelser. Skarp.

64. *Sorra*, kullsyskon till 62. Mörka ögon med vacker blick. För lätt
i benstommen. Tunnt och mager. För lång svans. Rätt goda rörelser.
Skygg.

65. *Genia av Yisip*, kullsyskon till 62 och 85. En vacker tik med har-
moniska former och bra benstomme. Väl ställda och vinklade ben.
Bakkroppens rörelser något stela. Orädd.

66. *Roy av Säkerhem* (e. Roy av Skinnskatteberg, u. Tjaddi av Lillob).
Väl bredt huvud, ädla kroppslinjer, väl ställda och vinklade ben. Länd.
Något kohasig. Rätt bra rörelser. Något skygg.

67. *Wretafors* i sept. 1927.

Stigge Wettermark.

och förare ser till, att ej framför alla stockholmare erhålla
något över den av dr Bratt fastställda månadssumman.
Nyla är ju en gammal välkänd tävlingshund och hävade
som alltid sin rangställning som en av våra bästa även
hon är ju ljänstehund, vars yrke det är att i Västerås med
omnejd vara sin ägare och förare behjälplig med att se till,
att lagbystare av ena eller andra slaget förpassas till ved-
börlig näpset, ett uppdrag, som hon lär fylla på ett glän-
sande sätt, något som man ej har anledning betivla, sedan
man sett henne i arbete. Direktör Hedströms båda hundar,
Jim samt Tello av Gläntan, hade denna gång otur, i det båda
misslyckades med spåret. I annat fall hade de säkert kom-
mit betydligt högre på prislistan. Att Jim, trots sin nolla
i spårning ändock belade 4:e pris i segrarklass i denna
konkurrens talar för sig självt beträffande denna hunds
möjligheter. Här nedan följa mina randanmärkningar be-
trräffande de olika momentens utförande av resp. hundar.

Tjappo, ägare och förare herr A. G. Brandt, uppvissade en genomgående
utmärkt appeldressyr. Inskallande, hopp och apportering föreställt. I
10 möjliga poäng, vilket ju kan vara nog sagt. Apporteringen och hoppen ut-
fördes på bäst tänkbara sätt. »Skallet» verkade något av »personskall»,
men arkas, var ju förhållandet ej av större betydelse. Bevakningen ide-
alisk och bland de vackraste, jag någonsin sett. Hunden visade, att han
verkligen förstod, vad det gällde. Han apporterade föremålet och höll
det i munnen, men, då han attackerades släppte han detsamma för att
åter föremålet i munnen. Spåret redde Tjappo upp, men måste sättas på
samma tvegne gånger. Han arbetade därunder synnerligen energiskt men
visade underdömd om osäkerhet, vartill helt säkert bidrog, att spä-
ret gick i en nygödsblad åker. Sakstövningen var hans svagaste moment,
i det hunden tvegne gånger i stället för slövning tog en spår. Mans-
dressyren avverkades utmärkt, varvid, om någon erinran skall göras,
»släppande» borde skett snabbare, och hunden vid »skottfasthet» mera
effektivt gått till angrepp på hoven. Med liten avsläpning och tävlings-
hundar. Det är med största intresse jag avväntar denna hunds vidare
prestationer i tävlingsbanan. Poängsumman 670 berättigade honom
till ett väl förtjänt 1sta pris i segrarklass, Styrelsen för Svenska
Schäferhundklubben hederspris och Christian Silwos vandringspris
för året.

Jack av Abbo, ägare och förare herr A. Nord, uppvissade också en ut-
märkt appeldressyr. Inskallande, hopp och apportering föreställt. I
10 möjliga poäng, vilket ju kan vara nog sagt. Apporteringen och hoppen ut-
fördes på bäst tänkbara sätt. »Skallet» verkade något av »personskall»,
men arkas, var ju förhållandet ej av större betydelse. Bevakningen ide-
alisk och bland de vackraste, jag någonsin sett. Hunden visade, att han
verkligen förstod, vad det gällde. Han apporterade föremålet och höll
det i munnen, men, då han attackerades släppte han detsamma för att
åter föremålet i munnen. Spåret redde Jack upp, men måste sättas på
samma tvegne gånger. Han arbetade därunder synnerligen energiskt men
visade underdömd om osäkerhet, vartill helt säkert bidrog, att spä-
ret gick i en nygödsblad åker. Sakstövningen var hans svagaste moment,
i det hunden tvegne gånger i stället för slövning tog en spår. Mans-
dressyren avverkades utmärkt, varvid, om någon erinran skall göras,
»släppande» borde skett snabbare, och hunden vid »skottfasthet» mera
effektivt gått till angrepp på hoven. Med liten avsläpning och tävlings-
hundar. Det är med största intresse jag avväntar denna hunds vidare
prestationer i tävlingsbanan. Poängsumman 670 berättigade honom
till ett väl förtjänt 1sta pris i segrarklass, Styrelsen för Svenska
Schäferhundklubben hederspris och Christian Silwos vandringspris
för året.

Tabl över resultat vid Svenska Schäfer

Hundens		
Namn	Ägare	Förare
Segrarklass		
Tjappo	Herr A. Brandt	Ds
Jack av Abho	Herr A. Nord	Ds
Nyla	Polisman M. Mårtensson	Ds
Jim	Dir. E. Hedström	Det. konst. P. Thuvesson
Ch. Tell av Gläntan	Herr A. Bodin	Herr A. Hellgren
Jerric	Herr A. Bodin	Ds
Tösen av Espemoen	Fröken Ruth Edholm	Ds
Harras av Barrsäter	Fru D. Torén	Ds
Öppen klass		
Graff	Herr H. Elbling	Ds
Björn	Landsfisk. Gräberg	Polisman M. Mårtensson
Nyborjarklass		
Leipt av Bali	Styckj. A. Hallin	Ds
Zorro	Herr H. Hultgren	Ds

het vid ständskallet. "Bevakning och ställande av den flyende fig." borde varit bättre med tanke på det goda utförandet i de andra momenten. Hundens presterade dagens bästa "vattenarbete". Hundens erhöll 654 poäng och 2dra pris i segrarklass samt Tullpolisens hederspris. Nyla, ägare och förare polisman M. Mårtensson, visade jämväl en i sporten kunde dock varit bättre. Vid häckhoppet tog hon alltför mycket i häcken. Skallet var isket. "Personskall", men annars hållande av föremål" att passa på föremålet. Spararbetet utmärkt. Gick rätt efter första påsläpp och kom med sporten i rasande speed, samt avlämnade gott. Sakstövning likaledes mycket bra, där hon dock syntes mig "skottfasthet", "slagfasthet" och "återkallelse" idealiskt. Till anmärkningen hundens skällande poängen. Med 628 poäng behåller hon 3dje pris i segrarklass och erhöll Fröken Edholms hederspris. Jim, ägare dir. E. Hedström, förare polisman P. Thuvesson, presterade synnerligen gott arbete i appellmomenten. Undantag härifrån ut-

hållandet, att hunden värsnat Thuvesson, sin gamla förare, något irriterade. Vid sakstövningen brast det något i den planmässighet, som fördes perfekt, den anmärkningen kan dock göras, att Tells "ställande av flyende fig." skedde effektivt väl sent, nämligen först, då fig. sprang. Så länge fig. gick inskränkt sig till att låta skälla. Likaledes borde Tell varit något snabbare i "försvar utan signal". Jerric, ägare och förare herr A. Bodin, visade sig jämn i appellmomenten. Särskilt utfördes momenten "fritt vid sidan" och "vägran att taga föda" bra. I spåret misslyckades tiken samtliga tre påsläpp. Tösen av Espemoen, ägare och förare fru D. Torén, visade sig jämn i appellmomenten. Särskilt utfördes momenten "fritt vid sidan" och "vägran att taga föda" bra. I spåret misslyckades tiken samtliga tre påsläpp. Tösen av Espemoen, ägare och förare fru D. Torén, visade sig jämn i appellmomenten. Särskilt utfördes momenten "fritt vid sidan" och "vägran att taga föda" bra. I spåret misslyckades tiken samtliga tre påsläpp. En bidragande orsak här till var säkert tiken mindre goda kondition, då hon var alltför fet. Vid sakstövningen visade hon sig i början alltför

Platsliggande i grupp.

långsam men arbetade så småningom upp sig rätt bra. Jag har noterat, att tiken här liksom vid spårningen erhöll talrikt med kommandon från sin förare. Mansdressyren var jämn utan något bestickande arbete, men också utan allvarigare anmärkningar. "Slappande av stillastående fig." måste dock omnämnas såsom utförd perfekt. Poängsumman 592 poäng och 6te hund i segrarklass.

Tösen av Espemoen, ägare och förare fru D. Torén, visade sig i appellmomenten något mer än medelgod. Hennes bästa moment var "vägran att taga föda", vilket var synnerligen bra. Tikens spår var jämle Nylas dagens bästa och utfördes perfekt vid första påsläpp. För sig visserligen ut villigt men sökte ej i sicksack. Genomsökte visserligen hela området och gick nästan helt över föremålet, dock utan att finna. I mansdressyren visade tiken genomgående bättre arbete än tidigare under dagen. Hon borde emellertid ha visat större effektivitet vid slagfasthet. Nästade något efter det hon släppt "stillastående fig.". Återkallelse från förföljd fig. utfördes ej, som det skall, i det att hunden gick ut ordentligt samt därtill vände av sig själv. Med 570 poäng kom hon som sjunde hund i segrarklass.

Harras av Barrsäter, ägare och förare fru D. Torén, var jämn utan

hundklubbens tävlingar den 17 maj 1928.

Linförighet	Medelpoäng i												Pris												
	Appelladressyr						Mansdressyr																		
Platsliggande i gruppen	Fritt vid sidan	Spårning	Häcksprång	Apportering, en löp över 100 cm. högt plan	Skall	Vägran föda	Spårning	Sakstövning	Vattenarbete	Slottkast	Transport	Försvar utan signal	Slagfasthet	Återkallelse	Summa	Summanum									
10	30	10	20	30	20	40	20	40	40	260	50	60	30	40	30	40	40	40	340	740	—				
9	30	10	18	20	20	40	18	36	39	249	42	38	28	40	29	39	37	28	35	39	35	421	670		
8	30	10	15	26	19	40	17	37	37	239	41	56	30	37	8	39	30	24	35	40	39	36	415	654	
7	30	10	11	27	14	37	14	35	36	226	48	50	27	37	8	30	29	27	36	40	40	412	638	III	
6	30	10	20	30	11	27	20	33	35	226	0	52	29	36	30	30	34	36	40	39	38	403	629	IV	
5	30	10	18	25	17	33	17	40	35	230	0	45	24	29	30	30	32	32	40	40	39	35	389	619	
4	30	10	20	25	16	31	17	36	34	225	0	46	26	32	25	36	28	30	40	32	37	29	367	592	
3	30	10	13	23	13	33	13	37	35	213	48	20	26	27	29	27	32	31	25	29	16	357	570		
2	30	10	13	21	17	36	15	0	32	180	26	20	28	33	18	27	28	29	39	37	23	249	529		
1	23	10	18	10	18	24	14	0	38	163	0	44	23	27	28	32	28	33	29	37	29	358	521		
8	20	10	13	21	0	0	11	0	0	82	0	40	0	37	24	32	27	37	27	32	33	321	403	II	
9	30	10	19	24	18	31	0	36	36	217	43	40	0	24	35	22	28	25	35	36	306	523	I		
9	0	15	22	19	32	0	0	28	124	0	38	16	0	9	26	12	25	7	20	15	28	0	194	318	II

gjorde hopen, i vilka hunden var rätt så svag, synbarligen beroende på svag bakdel. Skallet var av rätt slag, hållande och klart. Bevakningen var god med den lilla anmärkningen, att hunden ruskade föremålet; något som hör bortarbetas. "Vid vägran att taga föda" kom hundens iska för tydligt i dagen. I spåret misslyckades, som nämnts, Jim. De båda första påsläppen arbetade hunden synnerligen slarvigt. Vid tredje påsläppet visade han intet intresse. I sakstövningen visade han emellertid synnerligen vackert, planmässigt genomfört arbete. I mansdressyren visade han sig från sin allra bästa sida, och presterade ett utmärkt arbete i varje moment. Även vattenarbetet var tip top. Jim erhöll 629 poäng och 4de pris i segrarklass samt Kennel av Barrsäters hederspris.

Tjill av Gläntan, ägare dir. E. Hedström, förare herr A. Hellgren. Appellmomenten i stort sett goda, men nådde ej till, vad Tell tidigare presterat på tävlingsbanan. Hans "vägran att taga föda" måste jag emellertid omnämna, vilket utfördes fullkomligt idealiskt, i det att han visade sig synnerligen reserverad utan att vore sig vika undan eller visa iska. I spåret misslyckades Tell och visade aldrig något verkligt intresse. Orsaken härtill lämnar jag därhän, men undrar om ej det för-

att viss något anmärkningsvärt bestickande i appellen. I "vägran att taga föda" att han med god aptit. Bevakning ej övnen med god skärpa. Han bör emellertid avvänjas vid att ruska föremålet. Vid tredje spåret lyckades han. De första påsläppen gjordes nog också något för slarvigt från förarens sida. I sakstövningen sökte hunden rätt så gott och planmässigt, men fann märkligtvis inget föremål trots han gick tvärs över det. I mansdressyren visade sig hunden från betydligt bättre sida. Med undantag av ständskallet, som var för svagt, ställande av flyende fig. där han var rätt så svag, samt återkallelse, där något förföljande egentligen aldrig syntes till, visade hunden ett arbete, som nära nog närmade sig det bäst tänkbara. Jag fick det intrycket, att såväl föraren som ända mera hunden hade en av sina "svarta" dagar. Poäng 529 och åttonde placeringen i segrarklass.

Segetbos Graff, ägare och förare herr H. Elbling, måste med små

Fasthållande av flyende figurant.

knyck i linan göras följsam i linförighet. Hundens brast i apportering och "vägran att taga föda". Beste sig vid platsliggande men blev kvar. Häckhoppet bra, liksom plankhoppet, som dock erhöll lägre poäng på grund av den dåliga apportering. Bevakningen riktigt bra, dock med den anmärkningen att hunden gärna ville ruska föremålet, vilket skall bortarbetas. I spårarbetet visade hunden ej spårning utan hela tiden ren stövning, varför samma blev förutom felaktigt utförd resultatlös. Sakstövningen bättre dock något hafsig. Mansdressyren i stort rätt så bra. "Transporten" utfördes emellertid litet obalanserat, i det hunden hela tiden med nosen "stötte" fig. I bevakning och ställande brast effektiviteten. I skottfastheten gick ej hunden till angrepp, som skall, utan cirkulerade endast runt. Övriga moment däremot genomfördes riktigt bra; "återkallelse från förföljd fig." utmärkt. Vid vattenarbetet neddrog avlämnandet av sporten poängen något. Hundens erhöll 521 poäng, vilket placerade honom som 13de prästägare i öppen klass med ty åtföljande Fröken Edholms hederspris.

Björn, ägare landsfiskal Gräberg, förare polisman M. Mårtensson, visade sig ej genomarbetad i appellen. Han brast helt i båda hopen. "Vägran att taga föda" som också i "bevakningen". Även i spåret misslyckades han de tre gånger han sattes på samma. Spårningen präglades av synbar osäkerhet. I sakstövningen lyckades han bättre. Hundens visade i mansdressyren ett betydligt bättre arbete. Bäst utfördes slöv-

ningen och släppande av stillastående fig. Vid bevakningen lämnade han en gång fig. I skottfästet högg hunden efter röken men ej fig. aggressiv. Hunden gick ej i vattnet. 403 poäng och dir. E. Hedströms hederspris.

Lejpt av Bubi, ägare och förare herr A. Hallin, var en synnerligen angenäm bekantskap. Appellmomentens genomgående riktigt bra, med undantag av "skall", som han ej utförde. Bevakningen utfördes mycket bra, och alldeles ypperligt med tanke på, att det var en unghund föga utformad utomordentligt bra. Likaledes var avlämnandet av apporten gott. I saksövningen var hunden svagare, men fann dock slutligen i mansdressyren visade sig, att hunden blott behövde litet mera träning. Stövningen efter fig. kände sålunda tydligen hunden ej till, utan sak-

Harras av Barrsäter efter en lyckad saksövning.

stövade i stället. Hunden gick ej i vattnet. Trots att hunden visade sig ej fullt genomarbetad, presterade han dock ett så i mångt och mycket förträffligt arbete, vartill ej minst hans genomgående lugna blick, att det synes mig, att man har rätt till att knyta de allra största förhoppningar till denna hunds framtid på tävlingsbanan. Här erfordras blott ett lugnt fortsättningsarbete, ty hunden har som sagt de största förutsättningarna att bli en verklig elithund. 523 poäng. 1sta pris i nybörjarklass och F. S. S. H:s hederspris blev hans debut.

Zorro, ägare och förare herr H. Hultgren, uppvissades gott i appellmomenten, med undantag av "platsliggande", "skall" och "svigran att laga föda", där poängen blev noll. I spårningen gick hunden vid första påsläppet ut lugnt och bra ca 30 m., vände därefter. Andra påsläppet enahanda med skillnad, att hunden denna gång gick ut ca 100 m. Vid tredje påsläppet gick ej hunden ut alls. Saksövningen gick bättre, churval planmässighet av föremålet den bestämda uppfattningen, att på hundens näsa fanns intet att anmärka. I bevakningen visade hunden underständom liksom litet intresse för föremålet. Skärpan var god. Totalintycket var emellertid, att hunden ej förstod, vad det egentligen gällde.

I mansdressyren var hunden genomgående svag, och nollorna voro rätt talrika. Totalintycket blev att hunden ej var på långt när färdigdresserad. Med mera arbete kommer resultatet säkert att bli ett helt annat, ty hunden syntes ej vara i saknad av brukshundsenskaper.

Och så till sist men därför av ej mindre vikt. Anordningarna voro samtl och synnerligen goda, vilket ju ej så mycket förundrar, då klubben säson tävlingsledare förfogade över den härutinnan synnerligen erfarna och dugliga grosshandlare Torsten Herrin.

Stockholm i juni 1928.

Gösta Wahlstedt.

Prisdomarberättelse från de föreg. höst avhållna rapporthundstävlingarna kan tyvärr icke införas, enär det icke varit möjligt att erhålla sådan berättelse av vederbörande domare.

SPORTSTUGAN

har genom direktör Hedströms älskvärdhet åter kunnat öppnas, och medlemmarna hava livligt uppskattat denna enastående möjlighet till träning och till samarbete. Där pågår varje söndag ett intensivt arbete med hundarna, av vilka man ibland kan räkna ända till ett 30-tal. För öppnande av stugan, spårläggning och ledning av dressyrarbetet m. m. svarar varje söndag en s. k. stugofogde, en tjänstgöring som fördelas efter en på förhand uppgjord förteckning över därtill villiga personer.

Alla äro välkomna till stugan, och vi hoppas, att medlemmarna skola i om möjligt ännu större utsträckning än hittills utnyttja de möjligheter där givas, först och främst till träning av hundarna, men också till en angenäm samvaro med klubbmedlemmar samt ett stärkande friluftsliv i en härlig natur.

Stugan är belägen på höger sida om landsvägen till Vändelso, mitt emot Skarpnäcks gard. Resan kan ske med buss, vilken utgår från korsningen Gölgatan-Ringvägen och stannar vid stugan. Eller med spårvagn (linje 8) från Slussen till ändstationen vid Skarpnäck, varifrån är ca 15 min. promenad.

Om hundens matsmältning.

En hungrig hund slukar ju på otroligt kort tid innehållet i sin matbunke. Någon tid försätas icke med att tugga maten. Äro bitarna bara så pass små, att de kunna slinka ned genom matstrupen, så svaljas de hela.

Det är ganska stora stycken i. ex. av kött, som svaljas hela av en schäfer. Men för att födan sedan skall komma ut i magsäcken måste den lösas upp av safterna i magen, så att den kan passera in i tunntarmarna. Detta tar nu en mycket längre tid än folk i allmänhet tror. Först tre eller fyra timmar efter en riklig måltid är magarbetet på sin höjdpunkt, och det dröjer sju till åtta timmar, ja än längre tid, innan magen är i det närmaste tömd. Sedan pågår en ytterligare smältning och uppsugning av födan i tunn- och grovtarmarna.

Många äldre hundar få ju icke mer än ett ordentligt måltid om dagen, och detta kan för en frisk hund vara alldeles nog, men om man ger mat fler än en gång, så skall man komma ihåg att låta omkring sju timmar förlöpa mellan måltiderna. I annat fall får aldrig magen någon vila. Ger man helt små måltider, kunna de givas tätare, än då hunden får äta något så när målt. Om födan blivit skuren i små bitar, smältes den också tätare, än då hunden får sluka stora bitar.

Hundar ha ju mycket lätt att kräkas. Därigenom kan en hund befria sig från för mycket föda eller födoämnen, som verka retardera på magsäckens slenhinna. Men man får icke tro, att detta är någon absolut tillförlitlig säkerhetsventil för förgiftningar, ehuru många gånger hundar blivit räddade från döden genom att största delen av giftet kräkts upp samtidigt med i magsäcken befintlig föda. Man ser ibland att en hund, som kräkts, vill åter äta upp det uppkastade. Det bör man icke tillåta.

Det är en viktig regel, att hundar skola ha mat på bestämd tid. Om hunden då av någon anledning icke vill äta, så skall matkoppen tagas bort. Vid nästa utfodringsstund får portion mer än vanligt. Han får alltså icke ha dubbel portion mat. Särskilt hundar, som ha nervös mage, visa sådan där myckfullhet med avseende å matlusten. På morgonen eller kanske på hela dagen vilja de icke ha något alls, men nästa dag äro de gluphungliga. Den sämsta tjänst, man då kan göra dem, är att låta dem äta så att magen står spänd som en trumma. Magsäcken blir då överansträngd, och man kan grundlägga en svårbotad kronisk magkatarr.

Det skadar nästan aldrig en hund att svalta en eller annan dag. En sådan vila för magen är ett utmärkt medel mot många häftiga påkommande magsjukdomar, såsom magkatarrar eller häftig diarré. Om sjukdomen icke går över på en eller annan dag bör dock alltid veterinär rådföras. Särskilt hos gamla hundar kunna kräkningar bero inners på andra orsaker än maglidande. Vid häftiga, ihållande kräkningar eller svar, särskilt blodig diarré bör veterinär rådföras snarast möjligt.

Gerh. Forsell.

»Lunch» vid Skarpnäck.

NOXIN

utrotar flugor, myggor,
mal och ohyra utan fara
för människor och husdjur

SVENSK-ENGELSKA MINERALOLJE A.-B.

En värdefull medhjälpare.

Följande lilla skildring ur verkligheten daterar sig visserligen några år tillbaka i tiden, men då den utgör ett synnerligen gott exempel på våra fyrbenta vänners användbarhet i det praktiska livet, hoppas jag den likväl skall intressera tidskriftens läsare. Hunden i berättelsen är schäfern Kasper vom Pfarrhof, vid tillfället färd av sin ägare, fängöverkonstapeln Karl Teutschbein vid straffanstalten i Moritzburg, Zeitz. Jag skall i fortsättningen låta överkonstapel Teutschbein själv berätta händelseförloppet.

I mars 1920 hade vi ett ganska litet antal fångar i vår straffanstalt, varför vi, för att sköta allt vårt myckna arbete, måste använda alla för utarbete. Bland fångarna befann sig även en österrikare, en jättestall av 1,85 m. längd samt därtill bredaxlad och kraftigt byggd. Mannen hade ett otvetydigt yttre, och då han därjämte i sitt uppträdande visade sig vara opålitlig, hade jag varnat mina förmän för att använda honom till utarbete, men trots detta blev han beordrad till trädgårdsarbete och begagnade ett oövekat ögonblick för att fly över muren kring fångelsesträdgården.

Jag hade en timme tidigare kommit hem från nattjänst och nyss somnat in, då min hustru väckte mig och meddelade mig uppdraget att med hjälp av min hund söka förlöjla, fastaga och återföra rymningen. Under det jag klädde mig, gav min hustru hunden litet mat, och så kunde jakten börja. Stephanstrasse och Geraerstrasse lägo snart bakom oss. På Geraerstrasse vid Gabelung Forststrasse sökte jag efter fotspår, men förgäves; alltså Geraerstrasse vidare framåt på försök. Vid korsningen av Bergisdorferstrasse träffade jag ett akdon och fick veta av kuskon, att rymningen höll sig till vänster om vägen och hade 20 å 30 minuters försprång.

Jag tog hunden i lina — ett tecken för honom att det var fråga om spårarbete — och vi logo ut stegen för att vinna på flykten. Vid vägskalet av Rasbergerstrasse och Geraerstrasse fann jag efter kort sökande ganska färskt fotspår, som jag satte hunden på. Kort därpå lät jag honom åter gå lös, då han gick lugnt och med korta steg, så att jag gott kunde följa honom. Med näsan på spåret blev han dock snart så livlig, att jag måste lugna honom, men han lät sig icke längre hallas tillbaka. Vägen gick här i stark slängning mot bergen, och hundens fart blev snart så stor, att jag icke mera kunde följa honom. Då jag kom till en krök av vägen, såg jag honom höja av till vänster och följa en

väg genom en gräsmark bort mot Kuhnsdorfergrund. Då jag kort därpå kom upp på höjden, sökte jag förgäves upptäcka hunden; han var försvunnen. Jag visslade flera gånger med signalpipan, men han, som eljest hade en utmärkt appell, uteblev för första gången.

Förargad på mig själv för att jag släppt hunden lös, gick jag tillbaka till Geraerstrasse och följde denna till Drossdorf. Bakom byn kunde jag överblicka de till vänster liggande hyarna och fälten, men av hunden och flykten syntes ej ett spår. Jag fattade då ett hastigt beslut och sprang till vänster över fälten mot Frauenhain. Där träffade jag en större skolflicka, som mött min hund och visade mig det ställe, där han några ögonblick sökt omkring sig. Därefter hade han i snabb fart fortsatt vägen mot Zetschdorf. Om rymningen visste flickan ingenting.

Mitt enda bekymmer var nu att återfinner min hund, och jag sprang så fort henen buro mig mot byn. Då jag kom in i byn, stod rymningen där med ryggen mot väggen av byns spruthus, och framför honom stod hunden och släppte honom icke från stället. En gammal man i den omkringstående folkmängden berättade för mig, att han sett händelsen från början och att hunden hade hållit flykten kvar där 20 å 30 minuter. När fången försökt att komma därifrån, hade hunden skällt ilsket och sprungit upp mot bröstet på fången, så att denne slutligen måst stå lugt och stilla.

Jag steg nu fram till fången, och min hund sprang flera gånger upp mot mig i glädje men vände ögonblickligen åter om mot fången och tog icke ögonen från honom en sekund. Sedan jag gjort fången uppmärksam på risken av ett nytt flyktförsök under återtransporten, förde jag honom ut ur byn och tillbaka mot Frauenhain. Han måste på återvägen följa samma väg, som han förut gått, så att jag skulle kunna fastställa, huru hunden arbetat.

I närheten av vägen till Frauenhain gingo tre män, som jag kände, och plöjde på åkern. Jag gav dem en vink med handen, varvid de stannade vid vägen; jag ville nämligen laga av fången hans halsduk för att därmed sammanbinda hans händer på ryggen och önskade därvid hava någon person i närheten. Detta passade emellertid icke fången; han satte sig till motsländ och slog villt omkring sig. Då ingrep min hund, och jag lät honom arbeta. Efter kort strid högg Kasper tag i fångens vänstra byxben, ett häftigt ryck och jätten låg på marken med ansiktet nedåt. Vi fyra män störtade oss på honom, men mannen reste sig med oss på

ryggen. Då sprang hunden på honom och högg honom i nacken samt bet verkligen till så hårt, att blod flöt. Därmed var motsländet brutet, och transporten tillbaka till fångellet gick lugnt och utan avbrott. Min Kasper vom Pfarrhof hade utan tvivel skött om honom ordentligt. Det till en början starkt blodande såret i nacken upphörde snart att blöda, men fångens kläder voro fullständigt slitna i trasor. Utan min tappra hund skulle jag, en gammal man, icke hava varit vuxen den fem gånger starkare jätten. Att rymmaren så snart blev infångad och återförd till fångellet var endast och allenast min tappre Kaspers förtjänst. Han hade åter visat sig som god spar- och skyddshund och rikligt gjort sig förtjänt av det beröm, som kom honom och mig till del.

Då jag återkom till fångellet, erhöj jag meddelande om att en skrivelse nyss förut ankommit från en österrikisk domstol. Den återförde rymmaren var ställd under åtal för mord, och han blev kort därpå utlämnad till Österrike.

Så lyder i all enkelhet berättelsen om en schäferhund, som i ett krävande arbete bistod sin husse villigt och pliktroget som en god kamrat, en trogen och pålitlig vän ägnar och anstär. Trogna och pålitliga äro alltid våra fyrbenta vännar — oftast mycket mera än någon av våra tväbenta — och goda hjälpare kunna de även bliva, blott vi hava nog intresse och tillfälle att giva dem den erforderliga utbildningen. I ett senare nummer av tidskriften skall jag eventuellt låta överkonstapel Teutschbein berätta litet om hur han arbetat med sin Kasper vom Pfarrhof för att uppfostra honom till spårhund.

Hundvân.

Rapporthunden Raja, 38 B. B. Ägare fotograf Uno Friberg, Stockholm.

PRISUTDELNINGEN

Den tävlingsdagen på kvällen å Rest, Tre Remmare anordnade klubbafteonen blev en synnerligen lyckad tillställning. Efter en utmärkt supé förrättades utdelning av de i dagens tävlingar erövrade priserna. Därefter vidtog dansen, som, omväxlande med sång, deklamation samt en rad entusiastiska anföranden för klubben, schäferhunden m. m., pågick till fram på småttmarra.

I samband härmed kan nämnas, att samtliga vid tillfället utdelade priser voro skänkta, en mycket glädjande omständighet, enär därav framgår det stora intresse som finnes för klubben och dess verksamhet.

VEREIN FÜR DEUTSCHE SCHÄFERHUNDE (SV)

hade, enligt uppgift i senaste häftet av nämnda förenings tidskrift, ett medlemsantal pr 1 januari 1928 av 19.816. Under

Hund och katt.

år 1927 ha hållits 154 tävlingar med skyddshundar och 92 tävlingar med polishundar. I de förra hava deltagit sammanlagt 1,167 och i de senare 737 hundar.

KURS I APPELDRESSYR

har pågått under tiden 31 mars—30 maj med polisman C. Hedström såsom ledare. Det hade varit önskvärdt, att en fullständig utbildningskurs kunnat anordnas, men på grund av att styrelsen tillsattes så sent, har en sådan kurs icke kunnat medhinnas. Det kommer dock att beredas de medlemmar, som så önska, tillfälle att vid höstens dressyrkurser få fortsätta utbildningen av sig själva och sina hundar. Det är glädjande att anslutningen till kursen varit så pass stor, och med tillfredsställelse konstateras, icke blott förarnas stora intresse, utan även det synnerligen lovande hundmaterial, som genom denna kurs tillförts klubben.

Följande personer hava deltagit i kursen: Herr O. Björklund, Stockholm, herr A. Ekström, Stockholm, stud. B. Johansson, Stockholm, fru E. av Klereker, Stockholm, friherrinnan Lagerfelt, Stockholm, livförsäkringsinspektör E. Lundgren, Saltsjö-Duvnäs, fru A. Lydner, Stockholm, fjärdingsman C. E. Nyström, Spanga, syster G. Sahlin, Stockholm, fru R. Tausen, Stockholm, herr Vainberg, Stockholm, friherre H. Wrede, Stockholm, fru Österman, Stockholm.

Onsdagen den 30 maj hade kursen avslutning med tävlan. Av ovannämnda 13 deltagare tävlade 7, vilka placerade sig i följande ordning: 1) Roy, ägare friherre Wrede. 2) Bess, ägare fjärdingsman Nyström. 3) Lappo, ägare syster Sahlin. 4) Zampa, ägare friherrinnan Lagerfelt. 5) Vosse, ägare herr Vainberg. 6) Thalatta, ägare herr O. Björklund. 7) Trygg, ägare fru Österman.

ANNU ETT ARBETSFALT FÖR SCHAFFERHUNDEN

Styrelsen för Tyska Statsbanorna har gått i författning om anskaffande av fyra hundra schäferhundar att användas dels såsom patrullhundar åt banverkterna, dels såsom tjänstehundar vid godsbangårdarna. Dessa godsbangårdar upptaga mycket stora arealer, och en effektiv bevakning av dessa är på grund därav synnerligen svar att åstadkomma. I synne att förhindra ett uppreparande av de många godsstölder, som föröfvats, har järnvägen tagit schäferhunden i sin tjänst, och det är sannolikt, att denna hund, som inom så många andra

områden gjort sig berömd för sin användbarhet såsom bruks-hund, även här kommer att uppfylla de på honom ställda fordringarna.

Enär det visat sig omöjligt att av förre kassaförvallaren erhålla fullständig uppgift å medlemmar, som erlagt årsavgift för år 1928, har det tyvärr inträffat, att annodan att insända årsavgift även tillställs medlemmar, vilka redan erlagt denna avgift. För erhållande av full klarhet rörande klubbens medlemsantal innevarande år vore styrelsen synnerligen tacksam om de medlemmar, vilka inbettat årsavgift för år 1928 till förre kassaförvallaren, herr Wetterstrand, ville till styrelsen insända meddelande härom snarast möjligt.

Kennelnotiser.

SASSA av BARRSÄTER, 351 T., ägare fru Dagny Torén, Stockholm, födde den 3 juli 6 valpar efter MIKAEL, 500 Y., ägare dir. V. Hultin, Djursholm.

BESSY, 422 A. A., ägare herr Ernst Sörbom, Stockholm, parades den 8 maj med JACK av ABBO, 425 Z., ägare herr Axel Nord, Stockholm.

PERA IV, 61 A. A., ägare fru I. Hummel, Karlskrona, födde den 11 maj 8 valpar efter VARJO, 420 A. A. ägare fru Ruth Grill.

SAKERHEMS DAISY, 544 Y., ägare herr Henry Ebling, Stockholm, födde den 15 juni 6 valpar efter SULTAN av ORLEANS, ägare grosshandlare Torsten Herrlin, Stockholm.

SVENSKA SCHAFFERHUNDKLUBBENS STYRELSE

består av följande personer: Ordförande: direktör E. Skaar, Johannesgatan 28, tel. 173 30. Sekreterare: herr Arthur Bodin, Ostermalmsgatan 28, tel. 712 61. Skattmästare: polisman C. A. Hedström, Linnégatan 48 B, 2 tr. Klubbmästare: herr Axel Nord, Birgerjarlsgränd 127, tel. V. 134 77, professor G. Forssell, Kungl. Veterinärhögskolan, tel. 863 91, fru Dagny Torén, Eggeviksgatan 9, tel. 20 99. Suppleanter: styckjunkare A. Hallin, Svea artilleriregemente, och polisman Carl Löfgren, Södertälje.

KLUBBENS ADRESS

är Linnégatan 48 B, II tr., Stockholm.

SEKRETERAREN

träffas pr tel. 712 61 såkräst 5,30—6,30 e. m. och lämnar beredvilligt alla upplysningar i klubbangelägenheter. Även pr post.

POSTGIROKONTO.

För klubbens räkning har öppnats ett postgirokonton med nummer 5187. De medlemmar, som önska inbetalas års- eller andra avgifter, kunna lampligen använda sig av postgirokontot.

ADRESSFÖRÄNDRINGAR.

Medlemmarna erinras om vikten av att omgående insända uppgift om adress- och titelförändringar.

MEDELSAVGIFT OCH INTRÄDE.

Årsavgiften är kr. 5:—, Anmälan om inträde kan göras under klubbens adress eller genom någon klubbmedlem.

MEDARBETA I TIDSKRIFTEN!

Har ni några erfarenheter inom kennel- eller dressyrarbetet, som kunna vara av intresse för tidskrifvens läsare, så nedskriv och insänd dessa för inforande. Inskänd för samma ändamål avels-, födeles- och dödsnotiser, uppgifter ang. försäljningar m. m.

UTSTÄLLNING I HÖST.

Styrelsen har diskuterat möjligheten av att anordna en vårutställning. Men då en sådan, på grund av den korta tid, styrelsen haft till förfogande, skulle kommit alltför nära Svenska Kennelklubbens utställning, har det befunnits lämpligare att dröja med egen sådan till hösten. Det är att hoppas, att anslutningen till denna blir så mycket större.

STADGARNA.

Då klubbens stadgar visat sig vara dels rätt primitiva, dels bristfälliga och otillräckliga, har tillsatts en kommitté med uppdrag att utarbeta förslag till nya sådana. Detta förslag kommer i höst att föreläggas klubben till behandling.

ARVID LINDAHL Hovkörsnär Biblioteksgatan 7 • Stockholm	Engros — Detalj Konservering emottages.
Största lager av eleganta Pälsverk för alla årstider i alla prislägen	Telefoner: Alfven 7672a, Norr 4085 Engroslagret 17613 Sjögårer alla varers utskick till många gällande priser.

RESTAURANT BACCHI WAPEN

JARNTORGSGATAN 61, STOCKHOLM

God mat - Billiga priser

Restauranten är en av Stockholms äldsta och den enda, som bibehållit sitt ursprungliga utseende.

Stamlocus för hundvänner.

Önskar Ni ett verkligt gott

Kaffe.

Prova då någon av våra blandningar:

Mockabl. 5:30 Salvadoabl. 4:40
Specialabl. 4:80 Hushållsabl. 3:90

Till landsorten 4/5 kg. fraktfritt.

Ostermalmsg. 59 **O. Svärd & C:o.** Rådmanng. 7
Norr 214 06 — 784 47 Norr 288 79

Köp allt

i Silver, Nysilver och Tenn

hos

GULDSMEDS A. S. STURE

STUREGATAN 6

CLAES TENGSTRÖM

LINNÉGATAN 48

TELEFON: 8920 71941

FÖRGYLLARE

SPEGEL, RAM & KONSTHANDEL

Det är en glädje
att åka på

Hermes

Velocipeden

Ingen annan cykel är
så lättakt och hållbar.

Bekväm avbetalning.

IDROTTSMAGASINET

Norr 8825 5 Birger Jarlsгатan 5, Stockholm Norr 8826

A. HELLGREN

Tel.: Sö. 12792 SKÅNEGATAN 87 Tel.: Sö. 12792
STOCKHOLM

"Monark" velocipeder, Velocipedtillbehör.
Elektrisk materiel och Glödlampor.

REPARATIONER UTFORAS.

UNO FRIBERGS

PORTRATTATELJÉ och DAMFRISERING

Götgatan 97, 1 tr.
Sö. 4932.

BRUDAR KLÄDAS och FOTOGRAFERAS

PAUL ANDRÉ

Engelbrektsгатan 39
STOCKHOLM

Rekommenderar sitt välförsedda lager av 1:sta klass
KONSERVER, DELIKATESSER & KOLONIALVAROR

Telefoner: 3026 & Norr 5523